<u>शिवानन्दलहरी</u>

कलाभ्यां, चूडालङ्कृतशशिकलाभ्यां, निजतपः-

फलाभ्यां, भक्तेषु प्रकटितफलाभ्यां भवतु मे ।

शिवाभ्यां, अस्तोकत्रिभुवनशिवाभ्यां, हृदि पुन-

र्भवाभ्यां, आनन्दस्फुरदनुभवाभ्यां नतिरियम् ॥ १ ॥

गलन्ती शम्भो, त्वच्चरितसरितः, किल्बिषरजो

दलन्ती, धीकुल्यासरणिषु पतन्ती, विजयताम् ।

दिशन्ती, संसारभ्रमणपरितापोपशमनं,

वसन्ती मच्चेतोह्रदभुवि, शिवानन्दलहरी ॥ २ ॥

त्रयीवेद्यं, हृद्यं, त्रिपुरहरमाद्यं, त्रिनयनं,

जटाभारोदारं, चलदुरगहारं, मृगधरम् ।

महादेवं देवं, मयि सदयभावं, पशुपतिं,

चिदालम्बं साम्बं, शिवमतिविडम्बं, हृदि भजे ॥ ३ ॥

सहस्रं वर्तन्ते जगति, विबुधाः क्षुद्रफलदाः,

न मन्ये स्वप्ने वा, तदनुसरणं, तत्कृतफलम् ।

हरिब्रह्मादीनामपि, निकटभाजामसुलभं,

चिरं याचे शम्भो, शिव, तव पदाम्भोजभजनम् ॥ ४ ॥

स्मृतौ, शास्त्रे, वैद्ये, शकुनकवितागानफणितौ,

पुराणे, मन्त्रे वा, स्तुतिनटनहास्येषु, अचतुरः ।

कथं राज्ञां प्रीतिर्भवति मयि, कोऽहं पशुपते,

पशुं मां सर्वज्ञ, प्रथित कृपया, पालय विभो ॥ ५ ॥

घटो वा मृत्पिण्डोऽपि, अणुरपि च, धूमोऽग्निरचलः,

पटो वा तन्तुर्वा, परिहरति किं घोरशमनम् ।

वृथा कण्ठक्षोभं, वहसि तरसा, तर्कवचसा,

पदाम्भोजं शम्भोर्भज, परमसौख्यं व्रज सुधीः ॥ ६ ॥

मनस्ते पादाब्जे निवसतु, वचः स्तोत्रफणितौ,

करौ चाभ्यर्चायां, श्रुतिरपि कथाकर्णनविधौ ।

तव ध्याने बुद्धिः, नयनयुगलं मूर्तिविभवे,

परग्रन्थान् कैर्वा, परमशिव, जाने परमतः ॥ ७ ॥

यथा बुद्धिः शुक्तौ रजतमिति, काचाश्मनि मणिः

जले पैष्टे क्षीरं भवति, मृगतृष्णासु सलिलम् ।

तथा देवभ्रान्त्या भजति, भवदन्यं जडजनः,

महादेवेशं त्वां, मनसि च, न मत्वा पशुपते ॥ ८ ॥

गभीरे कासारे विशति, विजने घोरविपिने,
विशाले शैले च भ्रमति, कुसुमार्थं जडमतिः ।
समर्प्यैकं चेतः सरसिजं, उमानाथ भवते,
सुखेनावस्थातुं, जन इह न जानाति किमहो ॥ ९ ॥

नरत्वं, देवत्वं, नगवनमृगत्वं, मशकता,
पशुत्वं, कीटत्वं भवतु, विहगत्वादि जननम् ।
सदा, त्वत्पादाब्जस्मरणपरमानन्दलहरी-,
विहारासक्तं चेत्, हृदयमिह, किं तेन वपुषा ॥ १० ॥

वटुर्वा, गेही वा, यतिरपि जटी वा तदितरो,
नरो वा यः कश्चित्, भवतु भव, किं तेन भवति ।
यदीयं हृत्पद्मं, यदि भवदधीनं पशुपते,
तदीयस्त्वं शम्भो भवसि, भवभारं च वहसि ॥ ११ ॥

गुहायां, गेहे वा, बहिरपि वने वाऽद्रिशिखरे,
जले वा वह्नौ वा वसतु, वसतेः किं वद फलम् ।
सदा, यस्यैवान्तःकरणमपि, शम्भो तव पदे
स्थितं चेत्, योगोऽसौ, स च परमयोगी, स च सुखी ॥ १२ ॥

असारे संसारे, निजभजनदूरे जडधिया,

भ्रमन्तं मामन्धं, परमकृपया पातुमुचितम् ।

मदन्यः, को दीनः, तव कृपणरक्षातिनिपुणः,

त्वदन्यः को वा मे, त्रिजगति शरण्यः, पशुपते ॥ १३ ॥

प्रभुस्त्वं दीनानां खलु, परमबन्धुः पशुपते,

प्रमुख्योऽहं तेषामपि, किमुत बन्धुत्वमनयोः ।

त्वयैव क्षन्तव्याः, शिव, मदपराधाश्च सकलाः,

प्रयत्नात्कर्तव्यं, मदवनं, इयं बन्धुसरणिः ॥ १४ ॥

उपेक्षा नो चेत्, किं न हरसि, भवद्ध्यानविमुखां,

दुराशाभूयिष्ठां, विधिलिपिं, अशक्तो यदि भवान् ।

शिरस्तद्वैधात्रं, न नखलु सुवृत्तं पशुपते,

कथं वा निर्यत्नं, करनखमुखेनैव लुलितम् ॥ १५ ॥

विरिञ्चिर्दीर्घायुर्भवतु, भवता तत्परशिर-

श्चतुष्कं संरक्ष्यं, स खलु भुवि दैन्यं लिखितवान् ।

विचारः को वा, मां विशद कृपया पाति शिव, ते

कटाक्षव्यापारः, स्वयमपि च दीनावनपरः ॥ १६ ॥

फलाद्वा पुण्यानां, मयि करुणया वा त्वयि विभो,

प्रसन्नेऽपि स्वामिन्, भवदमलपादाब्जयुगलम् ।

कथं पश्येयं, मां स्थगयति, नमः सम्भ्रमजुषां,

निलिम्पानां श्रेणिः, निजकनकमाणिक्यमकुटैः ॥ १७ ॥

त्वमेको लोकानां परमफलदः, दिव्यपदवीं

वहन्तस्त्वन्मूलां, पुनरपि भजन्ते हरिमुखाः ।

कियद्वा दाक्षिण्यं तव शिव, मदाशा च कियती,

कदा वा मद्रक्षां वहसि, करुणापूरितदृशा ॥ १८ ॥

दुराशाभूयिष्ठे, दुरधिपगृहद्वारघटके,

दुरन्ते संसारे, दुरितनिलये दुःखजनके ।

मदायासं किं न व्यपनयसि, कस्योपकृतये,

वदेयं प्रीतिश्चेत्, तव शिव, कृतार्थाः खलु वयम् ॥ १९ ॥

सदा मोहाटव्यां चरति, युवतीनां कुचगिरौ

नटति, आशाशाखासु अटति, झटिति स्वैरमभितः ।

कपालिन् भिक्षो, मे हृदयकपिमत्यन्तचपलं,

दृढं भक्त्या बद्ध्वा, शिव, भवदधीनं कुरु विभो ॥ २० ॥

धृतिस्तम्भाधारां, दृढगुणनिबद्धां सगमनां,

विचित्रां पद्माढ्यां, प्रतिदिवससन्मार्गघटिताम् ।

स्मरारे, मच्चेतःस्फुटपटकुटीं प्राप्य विशदां,

जय स्वामिन्, शक्त्या सह, शिवगणैः सेवित विभो ॥ २१ ॥

प्रलोभाद्यैः, अर्थाहरणपरतन्त्रो धनिगृहे,

प्रवेशोद्युक्तस्सन्, भ्रमति बहुधा, तस्करपते ।

इमं चेतश्चोरं, कथमिह सहे, शङ्कर विभो,

तवाधीनं कृत्वा, मयि निरपराधे कुरु कृपाम् ॥ २२ ॥

करोमि त्वत्पूजां, सपदि सुखदो मे भव विभो,

विधित्वं विष्णुत्वं दिशसि खलु, तस्याः फलमिति ।

पुनश्च त्वां द्रष्टुं, दिवि भुवि वहन् पक्षिमृगतां,

अदृष्ट्वा तत्खेदं, कथमिह सहे, शङ्कर विभो ॥ २३ ॥

कदा वा कैलासे, कनकमणिसौधे सहगणैः,

वसन् शम्भोरग्रे, स्फुटघटितमूर्धाञ्जलिपुटः ।

विभो साम्ब स्वामिन्, परमशिव पाहीति निगदन्,

विधातृणां कल्पान्, क्षणमिव विनेष्यामि सुखतः ॥ २४ ॥

स्तवैर्ब्रह्मादीनां, जयजयवचोभिर्नियमिनां,

गणानां केलीभिः, मदकलमहोक्षस्य ककुदि ।

स्थितं नीलग्रीवं, त्रिनयनं, उमाश्लिष्टवपुषं,

कदा त्वां पश्येयं, करधृतमृगं, खण्डपरशुम् ॥ २५ ॥

कदा वा त्वां दृष्ट्वा, गिरिश, तव भव्याङ्घ्रियुगलं,

गृहीत्वा हस्ताभ्यां, शिरसि, नयने, वक्षसि, वहन् ।

समाश्लिष्य, आघ्राय स्फुटजलजगन्धान् परिमलान,

अलभ्यां ब्रह्माद्यैः, मुदमनुभविष्यामि हृदये ॥ २६ ॥

करस्थे हेमाद्रौ गिरिश, निकटस्थे धनपतौ,

गृहस्थे, स्वर्भूजाऽमर,सुरभिचिन्तामणिगणे ।

शिरस्थे शीतांशौ, चरणयुगलस्थे अखिलशुभे,

कमर्थं दास्येऽहं, भवतु भवदर्थं मम मनः ॥ २७ ॥

सारूप्यं तव पूजने, शिव महादेवेति सङ्कीर्तने

सामीप्यं, शिवभक्तिधुर्यजनता,साङ्गत्यसम्भाषणे ।

सालोक्यं च, चराचरात्मकतनुध्याने भवानीपते

सायुज्यं, मम सिद्धमत्र भवति, स्वामिन्, कृतार्थोऽस्म्यहम् ॥ २८ ॥

त्वत्पादाम्बुजमर्चयामि परमं, त्वां चिन्तयाम्यन्वहं,

त्वामीशं शरणं व्रजामि, वचसा त्वामेव याचे विभो ।

वीक्षां मे दिश चाक्षुषीं सकरुणां, दिव्यैश्चिरं प्रार्थितां,

शम्भो, लोकगुरो, मदीयमनसः सौख्योपदेशं कुरु ॥ २९ ॥

वस्त्रोद्धूतविधौ सहस्रकरता, पुष्पार्चने विष्णुता,

गन्धे गन्धवहात्मता, अन्नपचने बर्हिर्मुखाध्यक्षता ।

पात्रे काञ्चनगर्भतास्ति मयि चेत्, बालेन्दुचूडामणे,

शुश्रूषां करवाणि ते पशुपते, स्वामिन्, त्रिलोकीगुरो ॥ ३० ॥

नालं वा परमोपकारकमिदं तु, एकं पशूनां पते,

पश्यन् कुक्षिगतान् चराचरगणान्, बाह्यस्थितान् रक्षितुम् ।

सर्वामर्त्यपलायनौषधं, अतिज्वालाकरं भीकरं,

निक्षिप्तं गरलं गले, न गिलितं, नोद्गीर्णमेव त्वया ॥ ३१ ॥

ज्वालोग्रः सकलामरातिभयदः, क्ष्वेलः कथं वा त्वया

दृष्टः, किं च करे धृतः, करतले किं पक्वजम्बूफलम् ।

जिह्वायां निहितश्च सिद्धघुटिका वा, कण्ठदेशे भृतः,

किं ते नीलमणिर्विभूषणमयं, शम्भो, महात्मन् वद ॥ ३२ ॥

नालं वा सकृदेव देव, भवतः सेवा नतिर्वा नुतिः,

पूजा वा स्मरणं कथाश्रवणमपि, आलोकनं मादृशाम् ।

स्वामिन्, अस्थिरदेवता अनुसरण आयासेन, किं लभ्यते,

का वा मुक्तिः, इतः कुतो भवति चेत्, किं प्रार्थनीयं तदा ॥ ३३ ॥

किं ब्रूमस्तव साहसं पशुपते, कस्यास्ति शम्भो, भव-

द्धैर्यं च, ईदृशमात्मनः स्थितिरियं च, अन्यैः कथं लभ्यते ।

भ्रश्यद्देवगणं, त्रसन्मुनिगणं, नश्यत्प्रपञ्चं लयं,

पश्यन्निर्भय एक एव विहरति, आनन्दसान्द्रो भवान् ॥ ३४ ॥

योगक्षेमधुरन्धरस्य, सकलश्रेयःप्रदोद्योगिनः,

दृष्टादृष्टमतोपदेशकृतिनः, बाह्यान्तरव्यापिनः ।

सर्वज्ञस्य, दयाकरस्य, भवतः किं वेदितव्यं मया,

शम्भो, त्वं परमान्तरङ्ग इति मे, चित्ते स्मराम्यन्वहम् ॥ ३५ ॥

भक्तो भक्तिगुणावृते, मुदमृतापूर्णे, प्रसन्ने मनः-

कुम्भे, साम्ब, तवाङ्घ्रिपल्लवयुगं, संस्थाप्य संवित्फलम् ।

सत्वं मन्त्रमुदीरयन्, निजशरीरागारशुद्धिं वहन्,

पुण्याहं प्रकटीकरोमि, रुचिरं कल्याणमापादयन् ॥ ३६ ॥

आम्नायाम्बुधिमादरेण, सुमनस्सङ्घाः, समुद्यन्मनो

मन्थानं, दृढभक्तिरज्जुसहितं कृत्वा, मथित्वा ततः ।

सोमं कल्पतरुं सुपर्वसुरभिं चिन्तामणिं, धीमतां,

नित्यानन्दसुधां, निरन्तररमासौभाग्यं, आतन्वते ॥ ३७ ॥

प्राक्पुण्याचलमार्गदर्शितसुधामूर्तिः, प्रसन्नः शिवः,

सोमः, सद्गुणसेवितो मृगधरः, पूर्णस्तमोमोचकः ।

चेतः पुष्करलक्षितो भवति चेत्, आनन्दपाथोनिधिः,

प्रागल्भ्येन विजृम्भते, सुमनसां वृत्तिस्तदा जायते ॥ ३८ ॥

धर्मो मे चतुरङ्घ्रिकः सुचरितः, पापं विनाशं गतं,

कामक्रोधमदादयो विगलिताः, कालाः सुखाविष्कृताः ।

ज्ञानानन्दमहौषधिः सुफलिता, कैवल्यनाथे सदा,

मान्ये, मानसपुण्डरीकनगरे, राजावतंसे स्थिते ॥ ३९ ॥

धीयन्त्रेण वचोघटेन, कविताकुल्योपकुल्याक्रमैः,

आनीतैश्च, सदाशिवस्य चरिताम्भोराशिदिव्यामृतैः ।

हृत्केदारयुताश्च भक्तिकलमाः, साफल्यमातन्वते,

दुर्भिक्षान् मम सेवकस्य भगवन्, विश्वेश, भीतिः कुतः ॥ ४० ॥

पापोत्पातविमोचनाय, रुचिरैश्वर्याय, मृत्युञ्जय,

स्तोत्रध्याननतिप्रदक्षिणसपर्यालोकनाकर्णने ।

जिह्वाचित्तशिरोङ्घ्रिहस्तनयनश्रोत्रैः अहं प्रार्थितः,

मामाज्ञापय, तन्निरूपय मुहुः मां, एव मा मेऽवचः ॥ ४१ ॥

गाम्भीर्यं परिखापदं, घनधृतिः प्राकारः, उद्यद्गुण-

स्तोमश्चाप्तबलं, घनेन्द्रियचयो द्वाराणि देहे स्थितः ।

विद्यावस्तुसमृद्धिः, इत्यखिलसामग्रीसमेते सदा,

दुर्गातिप्रियदेव, मामकमनोदुर्गे निवासं कुरु ॥ ४२ ॥

मा गच्छ त्वं इतस्ततो गिरिश भो, मय्येव वासं कुरु,

स्वामिन्, आदिकिरात, मामकमनःकान्तारसीमान्तरे ।

वर्तन्ते बहुशो मृगाः, मदजुषो मात्सर्यमोहादयः,

तान् हत्वा, मृगयाविनोदरुचितालाभं च, सम्प्राप्स्यसि ॥ ४३ ॥

करलग्नमृगः, करीन्द्रभङ्गः, घनशार्दूलविखण्डनः, अस्तजन्तुः ।

गिरिशो विशदाकृतिश्च, चेतः कुहरे पञ्चमुखोस्ति, मे कुतो भीः ॥ ४४ ॥

छन्दःशाखिशिखान्वितैः, द्विजवरैः संसेविते, शाश्वते,

सौख्यापादिनि, खेदभेदिनि, सुधासारैः फलैर्दीपिते ।

चेतःपक्षिशिखामणे, त्यज वृथासञ्चारमन्यैरलं,

नित्यं, शङ्करपादपद्मयुगलीनीडे, विहारं कुरु ॥ ४५ ॥

आकीर्णे नखराजिकान्तिविभवैः, उद्यत्सुधावैभवैः

आधौतेपि च, पद्मरागललिते, हंसव्रजैराश्रिते ।

नित्यं भक्तिवधूगणैश्च, रहसि स्वेच्छाविहारं कुरु,

स्थित्वा मानसराजहंस, गिरिजानाथाङ्घ्रिसौधान्तरे ॥ ४६ ॥

शम्भुध्यानवसन्तसङ्गिनि, हृदारामे, अघजीर्णच्छदाः

स्रस्ताः, भक्तिलताच्छटाः विलसिताः, पुण्यप्रवालश्रिताः ।

दीप्यन्ते, गुणकोरकाः जपवचःपुष्पाणि, सद्वासना,

ज्ञानानन्दसुधामरन्दलहरी, संवित्फलाभ्युन्नतिः ॥ ४७ ॥

नित्यानन्दरसालयं, सुरमुनिस्वान्ताम्बुजाताश्रयं,

स्वच्छं सद्द्विजसेवितं, कलुषहृत्सद्वासनाविष्कृतम् ।

शम्भुध्यानसरोवरं व्रज, मनो हंसावतंस, स्थिरं,

किं, क्षुद्राश्रयपल्वलभ्रमणसञ्जातश्रमं, प्राप्स्यसि ॥ ४८ ॥

आनन्दामृतपूरिता, हरपदाम्भोजालवालोद्यता,

स्थैर्योपघ्नमुपेत्य भक्तिलतिका, शाखोपशाखान्विता ।

उच्छैर्मानसकायमानपटलीमाक्रम्य, निष्कल्मषा,

नित्याभीष्टफलप्रदा भवतु मे, सत्कर्मसंवर्धिता ॥ ४९ ॥

सन्ध्यारम्भविजृम्भितं, श्रुतिशिरस्थानान्तराधिष्ठितं,

सप्रेमभ्रमराभिरामं, असकृत् सद्वासनाशोभितम् ।

भोगीन्द्राभरणं, समस्तसुमनःपूज्यं, गुणाविष्कृतं,

सेवे श्रीगिरिमल्लिकार्जुनमहालिङ्गं, शिवालिङ्गितम् ॥ ५० ॥

भृङ्गीच्छानटनोत्कटः, करिमदग्राही, स्फुरन्माधवा-

ह्लादः, नादयुतः, महासितवपुः, पञ्चेषुणा चादृतः ।

सत्पक्षः सुमनोवनेषु स पुनः, साक्षान्मदीये, मनो-

राजीवे, भ्रमराधिपो विहरतां, श्रीशैलवासी विभुः ॥ ५१ ॥

कारुण्यामृतवर्षिणं, घनविपद्ग्रीष्मच्छिदाकर्मठं,

विद्यासस्यफलोदयाय सुमनःसंसेव्यं, इच्छाकृतिम् ।

नृत्यद्भक्तमयूरं, अद्रिनिलयं, चञ्चज्जटामण्डलं,

शम्भो, वाञ्छति नीलकन्धर, सदा त्वां मे मनश्चातकः ॥ ५२ ॥

आकाशेन शिखी, समस्तफणिनां नेत्रा कलापी, नता-

ऽनुग्राहि,प्रणवोपदेशनिनदैः केकीति यो गीयते ।

श्यामां शैलसमुद्भवां, घनरुचिं, दृष्ट्वा नटन्तं मुदा,

वेदान्तोपवने विहाररसिकं, तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५३ ॥

सन्ध्याघर्मदिनात्ययः, हरिकराघातप्रभूतानक-

ध्वानो वारिदगर्जितं, दिविषदां दृष्टिच्छटा चञ्चला ।

भक्तानां परितोषबाष्पविततिः, वृष्टिः, मयूरी शिवा,

यस्मिन्नुज्ज्वलताण्डवं विजयते, तं नीलकण्ठं भजे ॥ ५४ ॥

आद्याय, अमिततेजसे, श्रुतिपदैर्वेद्याय, साध्याय ते,

विद्यानन्दमयात्मने, त्रिजगतः संरक्षणोद्योगिने ।

ध्येयायाखिलयोगिभिः, सुरगणैर्गेयाय, मायाविने,

सम्यक्ताण्डवसम्भ्रमाय, जटिने, सेयं नतिः शम्भवे ॥ ५५ ॥

नित्याय, त्रिगुणात्मने, पुरजिते, कात्यायनीश्रेयसे,

सत्याय, आदिकुटुम्बिने, मुनिमनः प्रत्यक्षचिन्मूर्तये ।

मायासृष्टजगत्त्रयाय, सकलाम्नायान्तसञ्चारिणे,

सायं ताण्डवसम्भ्रमाय, जटिने, सेयं नतिः शम्भवे ॥ ५६ ॥

नित्यं स्वोदरपोषणाय, सकलानुद्दिश्य वित्ताशया,

व्यर्थं पर्यटनं करोमि, भवतः सेवां न जाने विभो ।

मज्जन्मान्तरपुण्यपाकबलतः, त्वं शर्व, सर्वान्तरस्-

तिष्ठस्येव हि, तेन वा पशुपते, ते रक्षनीयोऽस्म्यहम् ॥ ५७ ॥

एको वारिजबान्धवः, क्षितिनभो व्याप्तं तमोमण्डलं

भित्वा, लोचनगोचरोऽपि भवति, त्वं कोटिसूर्यप्रभः ।

वेद्यः किन्न भवसि, अहो घनतरं कीदृग्भवेन्मत्तमः,

तत्सर्वं व्यपनीय, मे पशुपते, साक्षात् प्रसन्नो भव ॥ ५८ ॥

हंसः पद्मवनं समिच्छति, यथा नीलाम्बुदं चातकः,

कोकः कोकनदप्रियं, प्रतिदिनं चन्द्रं चकोरस्तथा ।

चेतो वाञ्छति मामकं पशुपते, चिन्मार्गमृग्यं विभो,

गौरीनाथ, भवत्पदाब्जयुगलं कैवल्यसौख्यप्रदम् ॥ ५९ ॥

रोधस्तोयहृतः, श्रमेण पथिकश्छायां तरोः, वृष्टितः

भीतः स्वस्थगृहं, गृहस्थमतिथिः, दीनः प्रभुं धार्मिकम् ।

दीपं सन्तमसाकुलश्च, शिखिनं शीतावृतः, त्वं तथा,

चेतः, सर्वभयापहं व्रज सुखं, शम्भोः पदाम्भोरुहम् ॥ ६० ॥

अङ्कोलं निजबीजसन्ततिः, अयस्कान्तोपलं सूचिका,

साध्वी नैजविभुं, लता क्षितिरुहं, सिन्धुः सरिद्वल्लभम् ।

प्राप्नोतीह यथा तथा, पशुपतेः पादारविन्ददद्वयं,

चेतोवृत्तिरुपेत्य तिष्ठति सदा, सा भक्तिरित्युच्यते ॥ ६१ ॥

आनन्दाश्रुभिः आतनोति पुलकं, नैर्मल्यतच्छादनं,

वाचा शङ्खमुखे स्थितैश्च, जठरापूर्तिं चरित्रामृतैः ।

रुद्राक्षैर्भसितेन देव वपुषो रक्षां, भवद्भावना-

पर्यङ्के विनिवेश्य, भक्तिजननी, भक्तार्भकं रक्षति ॥ ६२ ॥

मार्गावर्तितपादुका, पशुपतेरङ्गस्य कूर्चायते,

गण्डूषाम्बुनिषेचनं, पुररिपोर्दिव्याभिषेकायते ।

किञ्चिद्भक्षितमांसशेषकबलं, नव्योपहारायते,

भक्तिः किं न करोति, अहो, वनचरः भक्तावतंसायते ॥ ६३॥

वक्षस्ताडनमन्तकस्य, कठिनापस्मारसंमर्दनं,

भूभृत्पर्यटनं, नमत्सुरशिरःकोटीरसङ्घर्षणम् ।

कर्मेदं मृदुलस्य तावकपदद्वन्द्वस्य, गौरीपते,

मच्चेतोमणिपादुकाविहरणं, शम्भो, सदाङ्गीकुरु ॥ ६४ ॥

वक्षस्ताडनशङ्कया विचलितो वैवस्वतः, निर्जराः,

कोटीरोज्ज्वलरत्नदीपकलिकानीराजनं कुर्वते ।

दृष्ट्वा मुक्तिवधूस्तनोति निभृताश्लेषं, भवानीपते,

यच्चेतस्तव पादपद्मभजनं, तस्येह किं दुर्लभम् ॥ ६५ ॥

क्रीडार्थं सृजसि प्रपञ्चमखिलं, क्रीडामृगास्ते जनाः,

यत्कर्माचरितं मया च, भवतः प्रीत्यै भवत्येव तत् ।

शम्भो, स्वस्य कुतूहलस्य करणं, मच्चेष्टितं निश्चितं,

तस्मान्मामकरक्षणं पशुपते, कर्तव्यमेव त्वया ॥ ६६ ॥

बहुविधपरितोषबाष्पपूर-, स्फुटपुलकाङ्कितचारुभोगभूमिम् ।

चिरपदफलकाङ्क्षिसेव्यमानां, परमसदाशिवभावनां प्रपद्ये ॥ ६७ ॥

अमितमुदमृतं मुहुर्दुहन्तीं, विमलभवत्पदगोष्ठमावसन्तीम् ।

सदय पशुपते, सुपुण्यपाकां, मम परिपालय, भक्तिधेनुमेकाम् ॥ ६८ ॥

जडता पशुता कलङ्किता, कुटिलचरत्वं च, नास्ति मयि देव ।

अस्ति यदि राजमौले, भवदाभरणस्य, नास्मि किं पात्रम् ॥ ६९ ॥

अरहसि रहसि स्वतन्त्रबुद्ध्या, वरिवसितुं सुलभः, प्रसन्नमूर्तिः ।

अगणितफलदायकः प्रभुर्मे, जगदधिको हृदि, राजशेखरोऽस्ति ॥ ७० ॥

आरूढभक्तिगुणकुञ्चितभावचापयुक्तैः, शिवस्मरणबाणगणैरमोघैः ।

निर्जित्य किल्बिषरिपून्, विजयी सुधीन्द्रः, सानन्दमावहति सुस्थिरराजलक्ष्मीम् ॥ ७१ ॥

ध्यानाञ्जनेन समवेक्ष्य, तमःप्रदेशं भित्वा, महाबलिभिः ईश्वरनाममन्त्रैः ।

दिव्याश्रितं, भुजगभूषणं, उद्वहन्ति ये, पादपद्ममिह ते, शिव, ते कृतार्थाः ॥ ७२ ॥

भूदारतां उदवहत्, यदपेक्षया, श्रीभूदार एव, किमतः, सुमते लभस्व ।

केदारं आकलितमुक्तिमहौषधीनां, पादारविन्दभजनं परमेश्वरस्य । ७३ ॥

आशापाशक्लेश-दुर्वासनादि भेदोद्युक्तैः, दिव्यगन्धैरमन्दैः ।

आशाशाटीकस्य पादारविन्दं, चेतःपेटीं वासितां मे तनोतु ॥ ७४ ॥

कल्याणिनं, सरसचित्रगतिं, सवेगं, सर्वेङ्गितज्ञं, अनघं, ध्रुवलक्षणाढ्यम् ।

चेतस्तुरङ्गमधिरुह्य चर, स्मरारे, नेतः, समस्तजगतां वृषभाधिरूढ ॥ ७५ ॥

भक्तिः, महेशपदपुष्करमावसन्ती, कादम्बिनीव कुरुते परितोषवर्षम् ।

सम्पूरितो भवति, यस्य मनस्तटाकः, तज्जन्मसस्यमखिलं सफलं च नाऽन्यत् ॥ ७६ ॥

बुद्धिःस्थिरा भवितुं, ईश्वरपादपद्मसक्ता, वधूः विरहिणीव, सदा स्मरन्ती ।

सद्भावनास्मरणदर्शनकीर्तनादि, सम्मोहितेव, शिवमन्त्रजपेन विन्ते ॥ ७७ ॥

सदुपचारविधिषु अनुबोधितां, सविनयां, सुहृदं, सदुपाश्रिताम् ।

मम समुद्धर बुद्धिमिमां, प्रभो, वरगुणेन नवोढवधूमिव ॥ ७८ ॥

नित्यं, योगिमनः सरोजदलसञ्चारक्षमः, त्वत्क्रमः,

शम्भो, तेन कथं, कठोरयमराड्वक्षःकवाटक्षतिः ।

अत्यन्तं मृदुलं त्वदङ्घ्रियुगलं, हा मे मनश्चिन्तयति,

एतत् लोचनगोचरं कुरु, विभो, हस्तेन संवाहये ॥ ७९ ॥

एष्यत्येष जनिं, मनोऽस्य कठिनं, तस्मिन्नटानि इति,

मद्रक्षायै, गिरिसीम्नि कोमलपदन्यासः पुराभ्यासितः ।

नोचेत् दिव्यगृहान्तरेषु, सुमनस्तल्पेषु, वेद्यादिषु,

प्रायः सत्सु, शिलातलेषु नटनं, शम्भो किमर्थं तव ॥ ८० ॥

कञ्चित्कालमुमामहेश, भवतः पादारविन्दार्चनैः,

कञ्चिद्ध्यानसमाधिभिश्च नतिभिः, कञ्चित्कथाकर्णनैः ।

कञ्चित् कञ्चिदवेक्षनैश्च, नुतिभिः, कञ्चिद्दशामीदृशीं,

यः प्राप्नोति, मुदा त्वदर्पितमनाः, जीवन् स मुक्तः खलु ॥ ८१ ॥

बाणत्वं, वृषभत्वं, अर्धवपुषा भार्यात्वं, आर्यापते,

घोणित्वं, सखिता, मृदङ्गवहता च, इत्यादि रूपं दधौ ।

त्वत्पादे नयनार्पणं च कृतवान्, त्वद्देहभागो हरिः,

पूज्यात्पूज्यतरः, स एव हि, न चेत्, को वा तदान्योऽधिकः ॥ ८२ ॥

जननमृतियुतानां, सेवया देवतानां, न भवति सुखलेशः, संशयो नास्ति तत्र ।

अजनिममृतरूपं, साम्बमीशं भजन्ते, य इह, परमसौख्यं ते हि धन्या: लभन्ते ॥ ८३ ॥

शिव, तव परिचर्या,सन्निधानाय गौर्या, भव, मम गुणधुर्यां, बुद्धिकन्यां प्रदास्ये ।

सकलभुवनबन्धो, सच्चिदानन्दसिन्धो, सदय, हृदयगेहे, सर्वदा संवस त्वम् ॥ ८४ ॥

जलधिमथनदक्ष: नैव, पातालभेदी न च, वनमृगयायां नैव लुब्धः प्रवीणः ।

अशनकुसुमभूषावस्त्रमुख्यां सपर्यां, कथय, कथमहं ते कल्पयानि, इन्दुमौले ॥ ८५ ॥

पूजाद्रव्यसमृद्धयो विरचिताः, पूजां कथं कुर्महे,

पक्षित्वं न च वा, किटित्वमपि न प्राप्तं, मया दुर्लभम् ।

जाने मस्तकमङ्घ्रिपल्लवं, उमाजाने, न तेऽहं, विभो,

न ज्ञातं हि, पितामहेन हरिणा, तत्वेन तद्रूपिणा ॥ ८६ ॥

अशनं गरलं, फणी कलापः, वसनं चर्म च, वाहनं महोक्षः ।

मम दास्यसि किं, किमस्ति शम्भो, तव पादाम्बुजभक्तिमेव देहि ॥ ८७ ॥

यदा कृताम्भोनिधिसेतुबन्धनः, करस्थलाधः, कृतपर्वताधिपः ।

भवानि ते, लङ्घितपद्मसम्भवः, तदा शिव, अर्चास्तवभावनक्षमः ॥ ८८ ॥

नतिभिर्नुतिभिः, त्वमीश, पूजा-विधिभिर्ध्यानसमाधिभिः, न तुष्टः ।

धनुषा मुसलेन चाश्मभिर्वा, वद ते प्रीतिकरं, तथा करोमि ॥ ८९ ॥

वचसा चरितं वदामि शम्भोः, अहमुद्योगविधासु, ते, अप्रसक्तः ।

मनसाकृतिमीश्वरस्य सेवे, शिरसा चैव सदाशिवं नमामि ॥ ९० ॥

आद्याऽविद्या हृद्गता निर्गतासीत्, विद्या हृद्या हृद्गता त्वत्प्रसादात् ।

सेवे नित्यं, श्रीकरं त्वत्पदाब्जं, भावे, मुक्तेर्भाजनं, राजमौले ॥ ९१ ॥

दूरीकृतानि, दुरितानि दुरक्षराणि, दौर्भाग्यदुःख-दुरहङ्कृतिदुर्वचांसि ।

सारं त्वदीयचरितं, नितरां पिबन्तं, गौरीश, मामिह समुद्धर सत्कटाक्षैः ॥ ९२ ॥

सोमकलाधरमौलौ, कोमलघनकन्धरे, महामहसि ।

स्वामिनि, गिरिजानाथे, मामकहृदयं निरन्तरं रमताम् ॥ ९३ ॥

सा रसना, ते नयने, तावेव करौ, स एव कृतकृत्यः ।

या ये यौ यो, भर्गं, वदति ईक्षेते सदार्चतः स्मरति ॥ ९४ ॥

अतिमृदुलौ मम चरणौ, अतिकठिनं ते मन:, भवानीश ।

इति विचिकित्सां सन्त्यज, शिव, कथमासीत्, गिरौ तथा प्रवेशः ॥ ९५ ॥

धैर्याङ्कुशेन निभृतं, रभसादाकृष्य भक्तिशृङ्खलया ।

पुरहर चरणालाने, हृदयमदेभं, बधान चिद्यन्त्रैः ॥ ९६ ॥

प्रचरत्यभितः प्रगल्भवृत्त्या, मदवानेष मनः करी गरीयान् ।

परिगृह्य नयेन, भक्तिरज्ज्वा, परम, स्थाणुपदं दृढं नयामुम् ॥ ९७ ॥

सर्वालङ्कारयुक्तां, सरलपदयुतां साधुवृत्तां सुवर्णां,

सद्भिःसंस्तूयमानां, सरसगुणयुतां, लक्षितां लक्षणाढ्याम् ।

उद्यद्भूषाविशेषां, उपगतविनयां द्योतमानार्थरेखां,

कल्याणीं, देव, गौरीप्रिय, मम कविताकन्यकां त्वं गृहाण ॥ ९८ ॥

इदं ते युक्तं वा, परमशिव, कारुण्यजलधे,

गतौ तिर्यग्रूपं, तव पदशिरोदर्शनधिया ।

हरिब्रह्माणौ तौ, दिवि भुवि चरन्तौ श्रमयुतौ,

कथं शम्भो स्वामिन्, कथय, मम वेद्योऽसि पुरतः ॥ ९९ ॥

स्तोत्रेणालमहं, प्रवच्मि न मृषा, देवाः विरिञ्चादयः,

स्तुत्यानां गणनाप्रसङ्गसमये, त्वामग्रगण्यं विदुः ।

माहात्म्याग्रविचारणप्रकरणे, धानातुषस्तोमवत्

धूताः, त्वां विदुरुत्तमोत्तमफलं, शम्भो, भवत्सेवकाः ॥ १०० ॥